

Dacă toamna...

Silvia Filip

Dacă toamna ar țese covor din penele căzute
Ale păsărilor ce se zoresc să plece,
Ar ghici în zbaterile arpilor lor
Zbuciumul și tristețea că pleacă,
Asemeni oamenilor care ne părăsesc
Deși nu vor să se îndepărteze de noi...
Dacă toamna ar privi merișoarele coapte
Își va face în grabă o rochie
Țesută cu toate aromele știute și neștiute
Și ar pleca într-o călătorie înmiresmată
Acompaniată de țârâit de greieri...
Dacă toamna ar mai lenevi
Pe banca lăcuită din grădină
Ar tresări când va fi răscolită
De un vânticel rece
Și ar mușca cu poftă dintr-o gutuie
Cu gust de copilărie...